

ପବିତ୍ର ସ୍ମୃତି

ଚୋଟିଏ ପୁରୁଣା ଦେଉଳର ବୃତ୍ତରେ ବଳେ
 ପାଗା ରହୁଥିଲେ । ଦେଉଳର ବାର୍ଷିକ
 ପରାମର୍ଶି ବଳେ ପାଗା ପାଖରେ
 ଥିବା ଏକ ଗାର୍ଲ ଉପରକୁ ଉଠିଗଲେ । ସେହି ଅଗରୁ
 ଥିବା ପାଗାମାନେ ଏହି ବୃତ୍ତା ପାଗା ଦଳକୁ ଆନନ୍ଦରେ
 ସ୍ଥାନର କଲେ ଓ ନିଜ ଦଳରେ ମିଶେଇ ଦେଲେ ।
 ସେତେବେଳେ ଖୁସୀମୟର ସମୟ ଆସିଲା, ଗାର୍ଲଗର
 ସାଜସଜ୍ଜା ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ପାଗାମାନଙ୍କୁ
 ଆଉ ଗୋଟିଏ ଥର ସ୍ଥାନ ଖୋଜିବକୁ ପଡ଼ିଲା । ନିକଟରେ
 ପାଖରେ ମସ୍କିଏ ଥିଲା । ପାଗାମାନେ ସେହି ମସ୍କିଏ
 ଉପରକୁ ଉଠିଗଲେ ଓ ସେଠାରେ ରହିବାର ସୁଯୋଗ
 ପାଇଲେ । ମସ୍କିଏରେ ପୂର୍ବରୁ ରହୁଥିବା ପାଗାମାନେ
 ଏମାନଙ୍କ ସହ ଖୁସିରେ ମିଶି ବସିଲେ । କିଛିଦିନ
 ପରେ ରମଜାନର ସମୟ ଆସିଲା । ପାଖିକିରେ
 ରଙ୍ଗଦେଲା ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ଏବେ ସବୁ ପାଗା ଉଡ଼ି ଉଡ଼ି
 ପୁରୁଣା ଦେଉଳକୁ ଫେରି ଆସିଲେ ।

ହଠାତ୍ ଦିନେ ପାଗାମାନେ ମନ୍ଦିର ଉପରୁ ଦେଖିଲେ ଯେ ତଳେ ବଜାର ଛକ ପାଖରେ ସାମୁଦ୍ରାୟିକ ଦଙ୍ଗା ଖୁଲିଥିବା ହୋଇ ଯାଇଛି । ଛୁଆ ପାଗାଟିଏ ଗାଁ ମାଆକୁ ଅପରାଧ- ମାଆ ! ମାଗିବ କିଏ ? ମା ପାଗା ଉତ୍ତର ଦେଲା- ଏମାନେ ମଣିଷ । ଛୁଆ ପାଗାଟି କୌତୁହଳରେ ପରାଗିଲା- ଏମାନେ ନିଜ ନିଜ ଭିତରେ ଏମିତି କଳି କରୁଛନ୍ତି କାହିଁକି ? ମାଆ ପାଗାଟି ଉତ୍ତର ଦେଲା- ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ମଣିଷମାନେ ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଆନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଜକୁ ହିଁ ବୋଲି କୁହନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ଗାର୍ତ୍ତାଳୁ ଯାଆନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଜକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ କୁହନ୍ତି । ଅଥଚ ଯେଉଁମାନେ ମସ୍ତିକ୍ବନ୍ଦୁ ଯାଆନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଜକୁ ଏସୁମାନଙ୍କୁ ବୋଲି କୁହନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ହିଁ ନିଜ ନିଜ ଧର୍ମକୁ ନେଇ ‘ଏଗଳି କଳି କୁହୁଛନ୍ତି । ଛୁଆ ପାଗାଟି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ପଚାରିଲା- କିନ୍ତୁ ଏମିତି କାହିଁକି ? ମାମାନେ ମନ୍ଦିର କି ମସ୍ତିକ୍ବନ୍ଦୁ, ଗାର୍ତ୍ତ କି ଗୁରୁଦ୍ବାର, ଯେଉଁଠି ରହିଲେ ବି ଆମକୁ ସମସ୍ତେ ତ ପାଗା ବୋଲି ହିଁ କୁହନ୍ତି ! ସେମିତି ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ନିଜକୁ ‘ମଣିଷ’ ବୋଲି କହାଇ କଥା ବୁଝିଁ କି ? ମାଆ ପାଗା ପିତୃ ଗମ୍ଭୀର ହୋଇ ଉତ୍ତର ଦେଲା- ତୁ, ତୁ, ଆଉ ଆମ ଓଡ଼ିଆଥିବା ସବୁ ପାଗାମାନେ ଭଗବାନଙ୍କ ପରିଚୟ ପାଇଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ଆମେ ମଣିଷଙ୍କଠାରୁ ଉତ୍ତରେ ରହୁଛେ ଓ

ସୁଜାତ କୁମାର ମହାନ୍ତି

ଓ ଗଗନକୁ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା କୁହାଯାଏ । ସୃଷ୍ଟି ଶବ୍ଦ ‘ସୂର୍’ ଧାତୁରୁ ଜାତ । ‘ସୂର୍’ ଧାତୁର ଅର୍ଥ ହେଲା ଛାଡ଼ିବା- ତିଆରି କରିବା ରୂପେ । ଭଗବାନ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ କାଳରେ ଏହି ସୃଷ୍ଟିକୁ ନିଜ ଭିତରକୁ ନେଇ ଯାଆନ୍ତି; ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶେଷରେ, ସୃଷ୍ଟି ଏମନ୍ତରେ ଗଲୁ ବାହାରକୁ ଛାଡ଼ି ଦିଅନ୍ତି । ଏହିପରି ଦେବା ଓ ଛାଡ଼ିବା କାର୍ଯ୍ୟ ଅନନ୍ତ କାଳରୁ ଚାଲିଛି । ପ୍ରସ୍ଥା ଓ ସୃଷ୍ଟି ପ୍ରତ୍ୟେକକ ପାଇଁ ଏକ ଅପ୍ରାୟସ୍ୟ ବସନ । ପ୍ରସ୍ଥ ଆଉ ସୃଷ୍ଟି ନଥିଲେ ହେତେପରି ଅପ୍ରାୟସ୍ୟ, ସେହିପରି ସୃଷ୍ଟି ପ୍ରସ୍ଥାକୁ ଅପ୍ରାୟସ୍ୟ କଲେ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାଟ ଫିଟିଯାଏ । ପ୍ରସ୍ଥ କହିଲେ, ଆମେ କେବଳ ଛାଡ଼ିବୁକୁ ରୁଚିଯାଉ । ହେଲେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନାଗରିକ ଜଣେ ଜଣେ ପ୍ରସ୍ଥ ଭାବେ ପ୍ରତ୍ୟାୟମାନ । ପରିବାର ମୁଣ୍ଡ ଟେକି ଉଠିବେ କେବନ ପ୍ରସ୍ଥାଙ୍କ ଯୋଗୁଁ । କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ଥାଙ୍କୁ କ୍ଷେମକ୍ଷେମ ନିଜେ । ଅଦ୍ଭୁତନ ଗଢ଼ିବାରେ, ସମାଜକୁ ବଞ୍ଚାଇବାରେ, ରାଜଦାନୀ ଶେଷରେ ନୃପଦ ତିନନ, ଦିଗରଧାରାକୁ ଗଢ଼େ, ଯାହା ସାମୁଦ୍ରିକ ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ଉଦ୍‌ଦିଷ୍ଟ, ସେହି ସାମୁଦ୍ରିକର ଗନ୍ଧ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ଥା ଆଖ୍ୟା ଦିଆଯାଇପାରେ । ଏଣୁ ପ୍ରସ୍ଥ ସର୍ବଦା ସମ୍ମାନନୀୟ ।

ପରିବର୍ତ୍ତନଶୀଳ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଆଜି ପ୍ରସ୍ଥା ଅସମ୍ଭବନିତ ଓ ନିର୍ମାତିତ, ସାହାଯ୍ୟ ଦେଖୁ ଦୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ନିହିତ ଓ ବିଶ୍ୱାସପ୍ରସ୍ତୁତ। ସେହି ନିର୍ମାତିତ ସୃଷ୍ଟିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦିନରୁ ନାମରିକ ପ୍ରସ୍ତୁତ ସ୍ଥାନରେ ଅଛନ୍ତି। ଏହି ନାମରିକର ଉତ୍ତରୁ ଜନ୍ମ ନେଇଥିବା ପରିବାରବର୍ତ୍ତୀ ଆଜି ପ୍ରସ୍ଥାକୁ ଅବହେଳିତ କରୁଛନ୍ତି। ପୁଅ, ଭାଇ, ପତ୍ନୀ ଓ ଶେଷରେ ଆସିବେ ଝିଅ ଓ ସମ୍ପର୍କୀୟମାନେ। ଏକଦା ଏକ ପରିବାରରେ ଦୁଇ ପୁଅ ସ୍ଥୁର ଶିକ୍ଷିତ, ଧନବାନ୍ ଓ ନିଜ ନିଜ କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରରେ ଭଲ ପଦବାହୁତ୍ୱ। ପରିବାରଠାରୁ ଦୂରରେ ଆଇ ରୁଛି କରନ୍ତି। ଫଳରେ ବାପା ମାଆଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ସେବା ଯୋଗାଇ ଦେବା ଅସମ୍ଭବ ଥିଲା। ମନସ୍ଥାପରେ ବାପାଙ୍କ କାଳ ହୋଇଗଲା। ମାଆଙ୍କ ଦୀର୍ଘତ୍ରୁ ନେବାକୁ ଦୁଇ ଭାଇଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦ ଖୋଜା ଢେଲା। ଶେଷରେ ମାୟାବଳେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପକ୍ଷର ଦିନ ପାଳି କରି ବାଣ୍ଟି ନେଲେ। ଦିନେ ଦୁହାଁମାଆ ବାଞ୍ଚିଟିଏ ଧରି ଅସହାୟ ଅସମ୍ଭବରେ ଘର ଘର ବୁଲି ଭିକ ମାଗୁଥିବା ବେଳେ କେତେ ଜଣ ପରିଚିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନଜରକୁ ଆସିଲା। ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ଦୁହାଁଙ୍କୁ ପଚାରିବେ, ଦୁଶାନ୍ତିର ଉତ୍ତର ଥିଲା ଅତ୍ୟନ୍ତ ହୃଦୟ ବିଦାରକ। ଯେଉଁ ମାୟାଟି ୩୧ ଦିନ, ସେହି ଶେଷ ଦିନ କେହି ପୁଅ ମାଆଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ନ ଦେବାକୁ ମାୟାରେ ଗୋଟିଏ ଦିନ ଏହିପରି ଭିକ ମାଗି ଠକେ ପାରିବେ ଜଣା ପଡ଼ିଲା। ଏହି ହେଉଛି ପ୍ରସ୍ଥା ମାଆଠାକୁରାଣୀ ଦୃଷ୍ଟି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପରାୟଣତା। ସେହି ପ୍ରସ୍ଥାଙ୍କ ମତ

ସ୍ବତ୍ବ ଶକ୍ତିରେ ଅଛନ୍ତି । ତଳେ ଥିବା ଏଇ ମଣିଷମାନେ କିନ୍ତୁ ଏଯାଏଁ ଭଗବାନଙ୍କ ପରିଚୟ ପାଇ ନାହାନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ନିଜ ନିଜ ଧର୍ମକୁ ନେଇ ପରସ୍ପର ସହ କଳି ତକରାଳ କରୁଛନ୍ତି । ଛୁଆଁ ପାଗାରି ମାଆ ପାଗାର ଏ ଭଉଁର ଶୁଣି ପୁଣିଥରେ ତଳେ ଫସ୍ତକ୍ଷର ତ ମଣିଷମାନଙ୍କୁ ଗଢ଼ି କହିଲା- ‘ହଉ, ନିର୍ବୋଧ ମଣିଷ!’

ଯାହାକି ମାଆ ପାଗର ଏ ଉତ୍ତର ଶୁଣି ସ୍ବର
ହେଉ ପ୍ରାଣା ବୋଲାର ଥିବା ଯେ କୌଣସି ମଣିଷ ଲକ୍ଷିତ
କରିବ ଉଡ଼ିବ । ଆମ୍ଭଙ୍କ ପାଗର ଉଡ଼ିବ ଉଡ଼ିବ
ମଣିଷକୁ ତିଆରି କରିଛି ନା ମଣିଷ ଧର୍ମକୁ ତିଆରି
କରିଛି । ଭଗବାନ ମଣିଷକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି ନା ମଣିଷ
ଭଗବାନକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି । କେହି କହେ ବିବାନ ଏକଦା
କହିଥିଲେ- ‘ଯେତେବେଳେ ମଣିଷମାନେ ଖୁସି
ହୁଁବୁନା ଆମେ ଗେଲେ, ସେତେବେଳେ କ୍ଷୁଦ୍ର ଆକାଶ
ହୋଇଗଲା’ ବାସ୍ତବରେ କେଉଁଠି ଅଛନ୍ତି ଭଗବାନ ?

ଭଗବାନ ସବୁଦିନ ଆଧିଷ୍ଠିତ, ମାତ୍ର ମନ୍ଦିର, ମସଜିଦ୍, ଗାର୍ଗୀ କି ଗୁରୁଦ୍ୱାରାବେଶ ଚ ଆଦେବ ନଥାନ୍ତି । ମନ୍ଦିରର ଗଞ୍ଜିର ଗଞ୍ଜିର ଧୁନି, ମସଜିଦ୍ ଗଞ୍ଜିର ଗଞ୍ଜିର ଧୁନି, ଗାର୍ଗୀଗଞ୍ଜିର ଗଞ୍ଜିର ଧୁନି ମଣିଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶୁଣାଯାଏ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ । ପରମେଶ୍ୱର କେବଳ ନିରବଚାର ସ୍ୱର ଶୁଣି ପାରେନ୍ତି ଯାହା ହୃଦୟର ଅନ୍ତର୍ଗତଗୁରୁ ବାହାରେ । ଏଶୁ କିଶୁରୁଙ୍କ ବାହାରେ ନୁହେଁ, ନିଜ ହୃଦୟ ଭିତରରେ ଅନୁଭବ କରାବାର ପ୍ରକ୍ରିୟାହିଁ କି ଶୁଣର ପାତ୍ର ହେବ ବୋଲି ଏ ସତ୍ୟଟି କାହିଁ କେତେ ଶତଗୁଣ ଧରି ଆମକୁ ବୁଝାଇ ଆସିବନ୍ତି କେତେ ସନ୍ଥ ଓ ମହାପୁରୁଷ । ତେବେ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଜୀବନରେ ମଣିଷ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଅନୁଭବମଣିଏ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଜୀବନ । ସେଥି ପାଇଁ ସେ ମନ୍ଦିର, ମସଜିଦ୍ ଗାର୍ଗୀ କି ଗୁରୁଦ୍ୱାର ଯାଏ । ଯାହାକୁ ସେଠେଠି ଶାନ୍ତି ମିଳିଛି,

ସେଇଠି ସିଏ ଆଶ୍ରୟ ନେଇଛି । ଯଦି ସବୁ ଦେବତା ମଣିଷ କଲମାନ ଖୁଆନ୍ତି, ତେବେ ସେ ଏକକଣ୍ଠର ହୁଅନ୍ତୁ ଅବା ଦ୍ଵିକଣ୍ଠ ହୁଅନ୍ତୁ, ଆଲ୍ଲା ହୁଅନ୍ତୁ କି ଯାହା ହୁଅନ୍ତୁ, ଯିଏ ବା ଯେଉଁଠାରେ ମଣିଷକୁ ଶାନ୍ତି ଦେଇ ପାରିଲେ, ତାହା ଯେଉଁଠାରେ ମଣିଷ ସବୁ ଉପାସନା, ଗାଥା ଆଶା ବାକ୍ସିଟିଏ ହେଉ ବା କୁଣ୍ଢ କାଠଟିଏ ହେଉ, ତା’ ପାଇଁ ସବୁ ସତ୍ୟ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଧର୍ମାନ୍ଧମାନେ ଆମ ଆଶା ବାକ୍ସିଟି ସତ, ଆଉ ସବୁ ମିଛ, କିଏ କୁଣ୍ଢ କାଠଟି ସତ, ସବୁ ମିଛ, ଅଥବା ଆମର ଫୋଡ଼ି ସତ, ତମର ପୁରାଣ ମିଛ ବୋଲି କୁହନ୍ତି- ତାହା ସବୁ ପଣ୍ଡିତ ମାନବସ୍ଵଳ ଗାଥାରେ ଭାରିକି ମିଥ୍ୟା ।

ଧର୍ମର ଅର୍ଥ କୌଣସି ଜାତି ନୁହେଁ କି ସଂପ୍ରଦାୟ ନୁହେଁ
କିମ୍ବା କୌଣସି ବିଶେଷ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ
(Designated God) ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପୂଜା
ପଦ୍ଧତି ବି ନୁହେଁ । ଧର୍ମ କହିଲେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାଣୀର

କର୍ମକୁ ହିଁ ବୁଝାଏ । ମଣିଷର ସାମାଜିକ ମନକୁ ଉନ୍ନତ କରିବା ଲୋକ ସେବା ନିମନ୍ତେ ମନେ କରୁ ହୋଇପାରୁ । କିନ୍ତୁ ଭବିଷ୍ୟତର ସମସ୍ତ ଯେ ଏବେ ସବୁ ଧର୍ମକୁ ଆହୁରଣକରି ଲୋକେ ମାନୁ ବସୁଛି ଆସୁନିକ ଅସୁନିକ । ଆସାନୁ ବର୍ଷ ଦେବା ଓ ଦୁରର କଥା, ଆହୁରଣକରି ଭାବରେ ମଣିଷକୁ ସେଇଦୂର ସାମାଜିକ କଳାପ୍ରାୟାଳରେ, ଧର୍ମ ଗଢା ହିଁ କରେଇ । ଧର୍ମ ନିଜେ ମଣିଷକୁ ଏବେ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି ବଢା ଲାଗିଛି । ସବୁଠି ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ପରେ ଖଣ୍ଡ, ଧର୍ମ, ସଂସ୍କରଣ, ଜାତି, ଭାଷା ଓ ଆଞ୍ଚଳିକ ଅସୁନିକର ଦୃଷ୍ଟିରେ ବିରୂପଣର ବିଷୟକ ବୋଲୁ ଏବେ ଧ୍ୟାନ କରି ଗଲିଲି ଏ ସୁଦର ପୂର୍ଣ୍ଣବାଣୀ । ଧର୍ମ ମଣିଷ ସମାଜରେ ସହଜିତ ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ପ୍ରାପ୍ତକରି ବାତବ୍ୟତା ସୃଷ୍ଟି କରିବାରେ ଲାଗିଛି । କୁଣ୍ଡ, ବୃକ୍ଷା, କୁପାଣ, ପଗଡ଼ି, ଚୁଟି

ଓ ତିଳକକୁ ମେଳ ଧାର୍ମିକ ଉତ୍ତେଜନା ବଢ଼ି ବଢ଼ି
ଗଲିଛି। ଏପରି ଧାର୍ମିକ ଉତ୍ତେଜନା, ବିଭକ୍ତି ଓଲଟି
ବିଭାଜନକୁ ନିରାଶ୍ରୟ କରି 'ଧର୍ମ'କୁ ସର୍ବସାଧାରଣକାରୀ
'ଧର୍ମ' (Opium of the masses)
ବୋଲି କାର୍ଲ ମାର୍ସ ଆଖ୍ୟାୟିତ କରିଛନ୍ତି। କାରଣ ଧର୍ମର
ସୂକ୍ଷ୍ମ ଆତ୍ମା ଉଦ୍ଧବୀତ ଏବଂ ରିଚୁଆଲ୍ (Ritual)ର
ମୋଡ଼ା ଗଭୀର ତଳେ ଅନ୍ତର୍ନିଷ୍ଠାୟା ହୋଇ ପାଲଟି
ଗୋଇଥିବାବେଳେ ଧର୍ମ କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ- 'ଗଣିଷ ଧର୍ମ'
ତଥାପି କରୁଛି, ମାତ୍ର ଧର୍ମ ମଣିଷ ତଥାପି କିନ୍ତୁ ନାହିଁ।

ଧର୍ମ କେବଳ ମଣିଷକୁ ନୁହେଁ, ପଶୁ, ପକ୍ଷୀ, ଫୁଲ, ପକ୍ ଓ ରଜତୁଳି ବା ବାଣି ଚାଲିଛି । ଗୋପାତା ହୋଇ ଯାଇଛି ହିନ୍ଦୁର ତ ହେଲି ହୋଇଯାଇଛି ମୁସଲମାନର । ମଡ଼ିଆ ହୋଇ ଯାଇଛି ହିନ୍ଦୁର ତ ଖରୁର ହୋଇ ଯାଇଛି ମୁସଲମାନର । ମୟାର ଫୁଲ ହୋଇ ଯାଇଛି ହିନ୍ଦୁର ତ ମାଲୁ ଫୁଲ ହୋଇ ଯାଇଛି ମୁସଲମାନର । ଚୈତିକ ରଜା ହୋଇ ଯାଇଛି ହିନ୍ଦୁର ତ ସବୁଜ ରଜା ହୋଇ ଯାଇଛି ମୁସଲମାନର । ଆକାଶର ଜହ୍ନକୁ ବା ଛାଡ଼ିନି ଧର୍ମ । ଜହ୍ନ ଉଡ଼ିଲେ କିଏ ଉପବାସ ଆଦିର କରୁଛି ତ କିଏ ଉପବାସ ଭଙ୍ଗ କରୁଛି । ଆପଣ କୁହନ୍ତୁ ତ ଜହ୍ନ କେଉଁ ଧର୍ମର ? ଏସବୁକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲାବେଳେ ହିତା ସାହିବଦର ପ୍ରଖ୍ୟାତ କବି ବିନୟ ମାଡ଼ ନେଲେ ଚିଟିତ କାଳଜୟା । କବିତାର କହିଛି ଆମ୍ଭ ତମେ ପଢ଼ୁଛୁ – ‘ମୋହିର ବାଗିଚାଗର ବେନ ବାଣିଜୀ ଭଗବାନଙ୍କୁ/ ସର୍ବତ୍ର ବାଣି, ସାଗର ବାଣ/ ମଞ୍ଚ ବାଣେଇ ଇନ୍ଦ୍ରସାର କୋ’, ଯାହାର ଓଡ଼ିଆ ଅନୁବାଦ ହୋଇ – ‘ମିହିର, ମଞ୍ଚକିନ୍ଦୁ, ବାଗିଚାର ଗଡ଼ି ଭଗବାନଙ୍କୁ ବାଣି ନେଇ । ଜାତି, ଧର୍ମ, ରୂପ, ରଙ୍ଗ, ଆକାର, ପ୍ରକାର, କ୍ଷେତ୍ର, ସ୍ଥାନ ଆଧାରରେ କିଏ ତ ଦେବେ, ଜାଏ ମୋ ଦେଶେ କିଏ ଏ ଧାତ୍ରା ପ୍ରକୃତି କି ବା ବାଣି ଦେଇ । ଜାଏ ତମ ସାମା, ଜାଏ ମୋ ସାମା କହିଅ ଥାପା ସାଗରକୁ ବା ବାଣି ଦେଇ । ହେଲେ ହେ ଧର୍ମାନ୍ଧମାନେ ! ଏବେ ଆମ ମଣିଷକୁ ବାଣ ନାହିଁ । ମଣିଷ ଭିତରେ ପ୍ରାଚୀର ଦୃଷ୍ଟି କରନାହିଁ । ମଣିଷକୁ ମଣିଷ ହୋଇ ରକ୍ଷାଦାୟକ ପୁଣି । ମଣିଷର ଧର୍ମ ହେଉ କରୁଣା, ମାତି ହେଉ ପ୍ରେମ । ମଣିଷପଣିଆର ଆଲୋକ, ଧର୍ମର କରୁଣା ଓ ପ୍ରେମର ନୀତିବେ ନୀତି ବାଲୁ । ମଣିଷ ଦୟାକରି ମଣିଷକୁ ଆଉ ବାଣେ ବାଣ । ବାଣିବ ତ ସ୍ନେହ, ପଦ୍ମ ଓ କରୁଣା ହିଁ ବାଣି ଚାଲ । ସେଇଥିରେ ହିଁ ଏ ପୃଥିବୀର ମଙ୍ଗଳ ବୁଦ୍ଧିବିତ ହେବ

ଏହି ଚେତନା ମାନବ ଜାତିକୁ ଅମୃତାୟତ କରୁ-
ଏତିକି ପ୍ରାର୍ଥନା ।■

ସାଇ ମହଲ,
ହାଇଲ୍ ପିଲୁ, ବେଙ୍ଗାଲୁରୁ
ଫୋ: ୬୩୭୦୬୪୫୭୮୯

। ଓ ସୃଷ୍ଟି

ଓ ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ ଆସିଥାଏ। ଜଡ଼ ବେଳେ ମଣିଷ ସହିତ ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ଆସି ଥାଆନ୍ତି। ବର୍ତ୍ତମାନର ପାରିବାରିକ କ୍ଷେତ୍ର ଓ ସାମାଜିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବରିଷ୍ଠ ମାନବିକ ହତସକ୍ତ ହେବା ସହିତ ବିବାହିତ ଯୁଗା ଯୁଗଳଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଦେଖା ଦେଉଥିବା ବିବାହରେ ଛବି ହୁଅନ୍ତି ସରଳ ଗପା ମାଆ। ଅନେକ ସମ୍ପର୍କରେ ଏହି ପରିକଳା ଦିନ ପରିବେଶରେ ଆମୁହାଣ ଓ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଆଦର୍ଶ ନିଅନ୍ତି ବରିଷ୍ଠ, ଅସହାୟ ମାନବିକଗଣ। ଏପରି ଭାବନା ବରିଷ୍ଠମାନଙ୍କୁ ଅତିଷ୍ଠ କରିଥାଏ ସିନା ବଳିଷ୍ଠ କରି ନଥାଏ। ମୃତ୍ୟୁ ଆମ ହାତରେ ନାହିଁ, ତେଣୁ ମରଣକୁ ବାରଣ କରିବା ଅସୁବୁର। ଆମ ଆଗରେ ଶୈଶ୍ଯ, ଯୁବକ, ପୌତ୍ର ଓ ସମସାମାଜିକ ମୃତ୍ୟୁ ସଂସ୍ମରଣରେ ହେଁ ଆମେ ବଞ୍ଚୁଛୁ କାର୍ଯ୍ୟିକ ? ଏହାର ଉତ୍ତରରେ କୁହାଯାଇପାରେ, ଆମେ ଏହାର ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ, ଆମ ଦ୍ଵାରା କାହାରି କିଛି ଉପକାର ହୋଇପାରେ ଏଣୁ ଆମେ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଅପେକ୍ଷା ନ କରି ସୃଷ୍ଟିଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ୟ ପରଶ ନିମନ୍ତେ ନିଜକୁ କର୍ମଠ ରଖିବା ପାଇଁ ଚାହୁଁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ।

ସ୍ଵାମୀ ବିବେକାନନ୍ଦଙ୍କ ଭାଷ୍ୟରେ-
'Expansion is life, Contraction is death.' ଏକ ବିସ୍ତାରିତ ଜୀବନ ସିଦ୍ଧିଲାଭରେ
ସଫର୍ଯ୍ୟ ଓ ସମସ୍ୟା ଆବଶ୍ୟକ । ସମସ୍ୟାର ପରୋକ୍ଷ
ଅର୍ଥ ସମାଧାନ । ସମାଧାନର ପଥ ପାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କଷ୍ଟରୁ ସଫର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ । ପରମଗୁରୁବର୍ଦ୍ଧକ
ଅଭ୍ୟାସ ପାଠ ଭାବେ ନିଜକୁ ବିକ୍ରି କରିବୁ ନାହିଁ,
ସମାଜର ଅବସ୍ଥାରେ ଭାଙ୍ଗି ନ ପଡ଼ି ଏହାକୁ
ବଦଳାଇବାରେ ଦୃଢ଼ ହୁଅନ୍ତୁ । ଦେଖାଯାଏ, କରିବାର
ଶକ୍ତି ଆଜି ମଧ୍ୟ ଆମେ ସମସ୍ତ ଅପତନ କରିଥାଉ ।
ଦୁଃସ୍ବେଦଙ୍କ ଉକ୍ତି- 'Life is one time
offer.' କି କର୍ମକାରୀ, ତାକୁ ସର୍ବଦା କାର୍ଯ୍ୟ
ନିଶିଥାଏ । ଶରୀର ଦୂର୍ବଳ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ମନ
ଅବସ୍ଥର ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାମ କରାଯାଇପାରେ ।
ଦେଖାଯାଏ, କଥାରେ, ପରାମର୍ଶ ଦେବା ଓ ବୋକରେ
ମଧ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସହଯୋଗ କରାଯାଇପାରେ । ପ୍ରାୟତଃ
ଆମ ନିଜ ପେଟର ଭାଇ ଶୁଦ୍ଧ ହୋଇଯାଏ । ଏହା
ହୋଇଥାଏ ଆତ୍ମବଢ଼ିମା, ଧନ ପଦବୀ ଯେଉଁ । ବହୁଜାକୁ
ଆମେ ଭଲ ନ ପାଇ କୌଣସି ସମ୍ବଳନ ଓ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ
ସୀମିତ ହୋଇ ନଥାଉ । ଦେଖାଯାଇଛି, ଯେଉଁଠି
ଆମେ ହୋଇ, ଆତ୍ମାସଫୁଲ ଚତୁଷ୍ପଦକୁ ସହଯୋଗ ଦେଉ
ନଥାନ୍ତି, ସେଠାରେ ବହୁଦୁର୍ଘଟ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଆଗେଇ
ଆସିଥାଏ- ଯେଉଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସରକାରୀ
ପ୍ରୋହସ୍ତାନରେ ବରିଷ୍ଠ ମାଗରିକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବିଭିନ୍ନ
ସମସ୍ୟାର ଗଢ଼ାଯାଇ ସମସ୍ୟା ଟାଳିବାରେ ବିଜୟୀ
ହୋଇଛି ।

ସମ୍ମାନ ଦେଲେ ସମ୍ମାନ ମିଳେ। ପ୍ରଶଂସା କରନ୍ତୁ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରଶଂସିତ ହେବାକୁ ଉଦ୍ୟମ ନ କରିବା ବୁଦ୍ଧିମାନର ପରିଚାୟକ। ସ୍ତମ୍ଭା କଣ୍ଠର ହୁଅନ୍ତୁ ଅବା ଏକ ସଂଗଠନ-କାଳେ କାଳେ ସମ୍ମାନିତ। ■

ଚଉଦ୍ଦାର, କାଟକ

ସମ୍ଭାବନା

[illegible]

ସେବା ନିବେଶନମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ତଥା ସେବକ ବା ପଥ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଏକ ଟିକିଏ ବଦଳି ବ୍ୟବହାର ପ୍ରସ୍ତାବନା ପ୍ରଦାନ ହେଉ ନି ଫ୍ୟାନ୍ସ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବଳେବେରେ ସେପରି ଲେବେଲିଫୋରସ୍ ସଂସ୍କୃତ ନାହିଁ । ଅର୍ଥମାନା ସରକାରୀ ରାଜକର୍ମଗୁଡ଼ିକ କିଛି ବ୍ୟବ ନି କର୍ମମାନମାନଙ୍କର ପରିଚାଳନାକାରୀ ଦଷଖଣ୍ଡ ଉଦ୍ଦତ କରିବା ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ପଦକ୍ଷେପ ପାରିଥାନ୍ତେ । ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ, ବୃତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଦ୍ରୁତ ଆଇନଗତ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ଭାରତର ବ୍ୟବହାର କରିବା ମାପଦଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ପରିମାଣରେ ସ୍ଥିର କରି ପାରିଥାନ୍ତା । ଯେଉଁ କିଏ ନିୟୁଆଆଁ ଏବଂ ଭକ୍ତା ଗଠିଥିବା ବର୍ଷି ବା ଶେଷେ ସ୍ଥିର କରି ପାରିଥାନ୍ତା, ସେହିମାନେ କି ଭାରତ ସ୍ଵାଧୀନର ମୁଖ୍ୟ ଭୂମି କରୁଛନ୍ତି, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ଥାପ କରିବା ନିମନ୍ତେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ପରି ଅଧିଆଇ ନାହିଁ । ସେହିଭଳି ପ୍ରାଚୀନ ଚ୍ୟୁକ୍ତିତର ଦ୍ରବ୍ୟର ବ୍ୟବହାର ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଫ୍ୟାନ୍ସର ଅନ୍ୟକ୍ଷମକାରୀ ପାଇଁ ହଜାର ହଜାର କୋଟି ଟଙ୍କା ଆଉ କରିବାର ସ୍ଵାଧୀନତା ସୃଷ୍ଟି କରି ପାରି ନାହିଁ । ୧୭୭୪ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦରେ କୋଟି କୋଟି ଫୋରାସ୍ ବା ଗରିବ କଲ୍ୟାଣ ଅନ୍ତୁ ଯୋଜନା ବଳେବେରେ ପରିବହନ ଲାଭ କରିବା, ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ଗଣ ସେବା ପରେ ଯିଁ ଦୁଃସ୍ଥ । ଏହି ଯୋଜନା ଆଦିତ ଦୃଷ୍ଟି ସ୍ଵପ୍ନରୁ ରହିଥିବା କଲ୍ୟାଣମାନଙ୍କୁ ମାଗଣାରେ ୫ କିଲୋଗ୍ରାମ୍ ଖାଦ୍ୟଗଣ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରୁଛି । ତଥାପି, ୮୦ କୋଟି ଲୋକ-ମାନା ଜନସଂଖ୍ୟାର ୫୦ ପ୍ରତିଶତ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟମାନେ-ଏହାକୁ ଲାଭ କରୁଛନ୍ତି । ଏଭଳି ମାଗଣା ଉପହାର ଗୁଡ଼ିକର କଟିରେ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟମାନମାନେ କି କମ୍ପାନୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥାପିବା- ସରକାରର ଏ ବାବଦରେ ହେଉଥିବା କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବିଶ୍ଵ ଭାବରେ ଅନ୍ୟ କେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟୟ କରିବାର ସ୍ଵେଚ୍ଛା ପ୍ରଦାନ କରି ପାରିଥାନ୍ତା ।

ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ଲୋକଙ୍କୁ ଚୁଷ୍ଟିକା କରିବାର ଦିଗ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ମହାଶୟୀ ଅନୁମାନର ଅବିଶାଳତାହିଁ। ଯୁବ ବର୍ଗଙ୍କୁ କର୍ମମୁକ୍ତିଯୋଗ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଶିକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ସଂସ୍କାର ଆଣିବା ଆବଶ୍ୟକ। ଏହା ସହ ଶିକ୍ଷକ ବର୍ଗଙ୍କୁ (ବିଶ୍ୱସ୍ତମୟ) ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଅନୁଷ୍ଠାନ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ଦିଗରେ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ। ଶିକ୍ଷକ ବର୍ଗର ସମ୍ବଳକୁ ଉପଯୋଗ କରି ଶିକ୍ଷା ଉପଯୋଗକର୍ତ୍ତା, ଯାହା ଅର୍ଥନୀତିର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଆକଳନର ବିପରୀତ, ଯାହା ଉନ୍ନତତମ କରିଛି ଯେ ମୋଟାମୋଟା ଅର୍ଥକ ସମୟ ବ୍ୟବହାର ଯୁବ ପିଢ଼ିଙ୍କର କ୍ୟାରିଅର ସମ୍ବଳଗଲା ପିଢ଼ିକୁ ଭାବରେ ପ୍ରଭାବିତ କରୁଥିବା ଶିକ୍ଷକର ମଧ୍ୟ ଅର୍ଥ-କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଛାଡ଼ିକରି ଶିକ୍ଷିକ ଯାନୁଗୁଡ଼ିକର ଅଧିକ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେବାକୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯୁଗା ଶୋଭା ଯାଇଥିବା ମନେହୁଏ, କାରଣ ସ୍ୱାଧୀନତା-ସ୍ୱାଧୀନ ଅଧୀନରେ ରହିବା ସମ୍ବଳର ଗଢ଼ିବାକୁ ହ୍ରାସ କରିଛି, ଯେତେବେଳେ କି ସ୍ୱାଧୀନତା-ସ୍ୱାଧୀନ ଅର୍ଥନୀତିରେ ଗଢ଼ିବା ପାଇଁ ଉପାଦାନ-ସଂଯୁକ୍ତ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ (ସିଏଲଆଇ)କୁ ବୃଦ୍ଧି କରିଛି। ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାରତ ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପୀ ଉପରେ ଏହାର ନିର୍ଭରଶୀଳତାକୁ କମାଇ ନାହିଁ, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ବିଶ୍ୱ ଶକ୍ତିର ମାଧ୍ୟମିକ କରିବା କଷ୍ଟକର ହେବ। ଭାରତ ବିଶ୍ୱଗୁରୁ ହେବାର ଆକାଂକ୍ଷା ଯୋଗ୍ୟ କରିବା ଶକ୍ତି ପ୍ରୟେଷ ନୁହେଁ; ବେଶି ମର୍ଯ୍ୟାଦାକୁ ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ବଳିଷ୍ଠ କାର୍ଯ୍ୟ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଉଚିତ। ଅନୁସରଣ କରିବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ। ସମସ୍ତ କାଳ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରାଯାଉ ନାହିଁ; ସମୟ ଶକ୍ତି, ଶକ୍ତିଶାଳି, ବିଜେପି- ନେତୃତ୍ୱାଧୀନ ସରକାର ଏହା ଶିକ୍ଷା କରିବା ଉଚିତ। ■

ଶ୍ରେଷ୍ଠବିଦ୍ୟା ପାଇଁ ତ୍ୟାଗ

ଅଭିମାନ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଣିଷ ବିଦ୍ୟା ଗ୍ରହଣ କରି ପାରେନା । ଗୋବେ ଧନ, ପଦ, ପ୍ରତିଷ୍ଠା, କ୍ଷମା, କେଳ ମଣିଷ ଭିତରେ ଅଭିମାନ ବୋଧ ବାନ୍ଧିଥାଏ । ଏଇ ଅଭିମାନ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଚୁକ୍ତ କରିଦିଏ । ମଣିଷ ନିଜକୁ ସେହି ଅଭିମାନ ବିଚାର କରେ, ସେ ସେହିଟି ବିଦ୍ୟା ଗ୍ରହଣ କରେ । ନିଜ ଆତ୍ମା ଅନ୍ତରେ ହୋଇ ବା କିଛି ଅନ୍ତରୀକ୍ଷ ଦେହରେବେଳେ ଅନ୍ୟ ଦୃଶ୍ୟ ବିଦ୍ୟା ଗ୍ରହଣ । ଠିକ୍ ସେମିତି ମଣିଷ ମନରେ ଅଭିମାନ ଉପକ ଆବରଣଟିଏ ପଡ଼ିଗଲେ ଅନ୍ୟର ଶକ୍ତି, ପ୍ରଜ୍ଞା ସହଜରେ ଗ୍ରହଣ କରି ହୁଏନା । ଅଭିମାନ ସବୁବେଳେ ନିଜକୁ ବଡ଼ କରି ରଖିବାକୁ ଚାହୁଁଥାଏ । ପ୍ରଜ୍ଞା ଏହାକୁ ଚାହୁଁ କରେ । ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ, ଅଭିମାନ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆତ୍ମା ସହଜରେ ହୁଏନା । ଯେଉଁ ଖାଲିକାଳ ହୁଏ, ତାହା କ୍ରିୟାଶୀଳ ହୁଏନା । ଖାଲି ଗୁହାଣ ସେତେ ଧରି ନିରଭିମାନ ହେଉ, ବିଦ୍ୟା ଗ୍ରହଣ ସେତେ ପ୍ରାକ୍ଷେପ ହୋଇ ପାରିବ । ଏ ନେଇ ସବୁ ଶିକ୍ଷା ଉପନିସଦ୍‌କୁ କଥାଟିଏ କହିଲେ-

ଜାନଶ୍ରୁତି ନାମରେ ଜଣେ ରାଜା ଥିଲେ । ସେ ଖୁବ୍ ଉଦାର, ଦୀନୀ, ଧାର୍ମିକ ଓ ସୁଶାସକ ଥିଲେ । ଜାନ ଜାନଶ୍ରୁତି ବ୍ରହ୍ମଜ୍ଞାନ ପ୍ରଭାବରେ ଚେକସ୍ତ୍ରୀ ହୋଇ ଯାଇଥାନ୍ତି । ଦିନେ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ରାତିରେ ରାଜାଙ୍କର ଯେ ପରିଚାଳକ ସନ୍ନ୍ୟାସୀଠାରୁ ଶୁଣିବାରୁ ପାଇଲେ ଜଣେ ଶଗଡ଼ିଆ ଅଛନ୍ତି । ସେ ରାଜାଙ୍କଠାରୁ କହିବାକୁ ଚାଲିଲେ । ରାଜା ନିଜ ପରଦର ସକାଳେ ରାଜା ଜାନଶ୍ରୁତି ସେବକରୁ ତକାଳ ଶଗଡ଼ିଆ ନିକଟକୁ ଆସିବାରୁ ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ ।

ସେବକ ରାଜ୍ୟ ଆଣି ପାଳନ କରି ମହାତ୍ମା ରେବିନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ଅନନ୍ଦର ସ୍ଥାପନା କରିବା ପରେ ସେହିଭଳି ଗୋଟିଏ ବଳବତ୍ତର ଶୋକାସୀନ ହୋଇ କଣେ ମିଶି ବସିଥିଲେ । ସେଥିରୁ ଏ ଗଳ୍ପ କୋଣସି ବାସ୍ତବ ହୋଇଥିଲା । ତେଣୁ ଦେହ କୁଣ୍ଡଳ ହେଉଥିଲେ । ସେବକଟି ପ୍ରଣାମ କରି ପରାଗିଲା- ‘ଆପଣ ରାଜ୍ୟର ରେବିନ୍ଦ୍ର ଜି’ ଏବଂ ହସି ଚାଲିଲେ । ରେବିନ୍ଦ୍ରଙ୍କର ପ୍ରାଣମାଣଙ୍କର ଆସନ ଗୋଷ୍ଠରେ ତହିଁ ଫୁଟିଉଠୁଥିଲା । କ୍ରହ ବ୍ୟାପାର ତେଜରେ ତେ ଜାଣିଲାମାନ ବିସ୍ମୟିତ ହେଲେ । ସେ ପରସିଆ ଗଳ୍ପର ଉପାସ ସୁଗନ୍ଧ ଦେଲା ।

ରାଜା ଜାନକଶ୍ରୁତି ହସ୍ତ ସହ ରାଜା, ଚୋରିଏ ସୁନା ରାଗ ଏବଂ ଅସୁଖଚିତ୍ତ ରଥ ନେଇ ମହାର୍ଜୀ ଶେଷାକ୍ଷର କରିବାରୁ ରାଜେ। ରାଜା କହିଲେ- ‘ମହାର୍ଜୀ! ଆପଣ ଯେଉଁ ଦେବଦତ୍ତ ଆରାଧନା ଓ ପ୍ରାୟୋଗ ସହିତ ଉପହେଉ ଅଛନ୍ତୁ!’ ତ୍ରେତୁ ରାଜାଙ୍କୁ ବିଦ୍ୟା ଦେଲେନାହିଁ। ଏସବୁ ଉପହାର ଦେଲେନାହିଁ। ପୁଣି କିଛି ଦିନ ପରେ ରାଜା ଜାନକଶ୍ରୁତି ଏକ ହଜାର ରାଜା, ଅସୁଖଚିତ୍ତ ରଥ, ବହୁଲକାର ଏବଂ ନିଜର ସୁବଦ୍ଧା କନ୍ୟାକୁ ନେଇ ପହଞ୍ଚିଲେ ଧର୍ମାର୍ଜୀ ତ୍ରେତୁଙ୍କ ନିକଟରେ। ପରାଧୀ ତ୍ରେତୁଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କଲେ। ନିଜର ସୁଶ୍ରୀମା କନ୍ୟାକୁ ବିଦାୟ କରିବା ପାଇଁ ତ୍ରେତୁଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ରଖିଲେ। ତ୍ରେତୁ ଏସବୁ ଉପହାର ଗ୍ରହଣ କରିବା କଥାରେ ରାଜାଙ୍କୁ ସେହି ଅଧ୍ୟାର୍ଥ ଦିଦ୍ୟା ରକ୍ଷା କରିଦେଲେ। ତ୍ରେତୁ ଜାଣିଲେ ରାଜା ନିଜର କନ୍ୟାକୁ ଜଣେ ଗାଡ଼ିବାଲା ପାଖରେ ସମର୍ପଣ କରି ସହା ଭିତରେ ରାଜା ଓ ଗାଡ଼ିବାଲା ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ମାନସିକ ଭେଦ ରାଜାଙ୍କ ଭିତରୁ ଗାଳି ସାଜିବାର ଅଭିଳାଷ ରାଜା ପାଖରେ ନାହିଁ। ଅଧ୍ୟାର୍ଥ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ରାଜାଙ୍କ ଏକାନ୍ତ ନିରହସ୍ୟା ଦେଖୁ ତ୍ରେତୁ କନ୍ୟାଙ୍କୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠବିଦ୍ୟା ପ୍ରଦାନ କଲେ। ସେତେବେଳେ ରାଜାଙ୍କ ଭିତରୁ ରାଜାଙ୍କୁ ପ୍ରାୟୋଗ ଗାଳି ଯାଇଥିଲା। ଜାତି, ବର୍ଣ୍ଣ, ଗୁଣ ହେବାଦେ କିଛି ହିଁ ନଥିଲା। ରାଜା ମଧ୍ୟ ବୁଝିପାରୁଥିବା ଧର୍ମାର୍ଥ ଦିଦ୍ୟା ସହଜରେ ନିଜେନାହିଁ।

ବିନାୟକ ଇଂରାଜୀ ମିଡ଼ିୟମ୍ ସ୍କୁଲର ବାର୍ଷିକ ପୁରସ୍କାର ବିତରଣ ଉତ୍ସବ

‘ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ଉତ୍ସାହ ବୃଦ୍ଧି କରେ ପ୍ରତିଯୋଗିତା’

ଗୋପ, ୨୨/୧୨/୧୯୭୯: ଗୋପ ବ୍ଲକ ଅଧିନ ବଳନଳ ସ୍ଥିତ ବିନାଳକ ଜମିରା ମିଡ଼ିଅମ ସ୍କୁଲ, ଓ ନାମପୁର ସ୍କୁଲ ମିଳିତ ଭାବ୍ୟମରେ ବାର୍ଷିକ ଉତ୍ସବ ଓ ପୁରୁଷାର ପରିଷଦ ସଭା ଥିଲା ପରିସର, ବଳନଳ ଠାରେ ଦିନ ୧୦ ଗଣ୍ଠା ପଞ୍ଚା ଶୁଭ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଗା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲିଥିଲେ ସଭାରେ ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି ରୂପେ ବିଶିଷ୍ଟ ସମାଜସେବା ମିନିଷ୍ଟ୍ରୀ ପୁଷ୍ପି ଯୋଗ ଦେଇ ଶୁଭ ଭରଣାଟନ ଓ ପ୍ରଦାପ ପ୍ରବନ୍ଧକନ କରିଥିଲେ । ସମ୍ମାନିତ ଅତିଥି ଭାବେ ସର୍ବଶ୍ରୀ ମହାବିନାୟକ ଗୁରୁ, ବିଶିଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ, ଗୋପ ମହାବିନାୟକର ପ୍ରାନ୍ତନ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରମୋଦ ବନ୍ଦ ଖଟେରେ, ବିଶିଷ୍ଟ ସମାଜ ସେବା ଦେବେନ୍ଦ୍ରୀ ପ୍ରିୟ ଗାୟ, ଗଣ୍ଠପତ ପୁରୁଷାର ପ୍ରାଧ୍ୟ କବି, ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ ସୃଷ୍ଟିଲତା ତ୍ରିପାଠୀ ଯୋଗଦେଇ ଶିଶୁମନଙ୍କର ବିନାଶ ଦିନରେ ପିପାମା, ଶିଶୁକ/ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ ଓ ଅଗାଧର ଗୁରୁଙ୍କ ମାନଙ୍କେ ଭଜନା ବିଷୟରେ ପରିଚାଳକପାତ କରି ସମସ୍ତଙ୍କର ଚିତ୍ତିଭାବକ ମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିଥିଲେ । ଅନୁଷ୍ଠାନ ତରଫରୁ ପ୍ରତିବର୍ଷ ପରି ଚଳିତବର୍ଷ 'ଗୁରୁ ଗୌରବ' ସମ୍ମାନରେ ସୁବୋଧ କୁମାର ସିଂହ, ବିଶିଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ, ଭରତୀୟ ଡାକବିଭାଗର କର୍ମଚାରୀ, ବନ୍ତକାଗ୍ରାମ ପୁରା ଓ 'ମାଘ ଗୌରବ' ବିଶିଷ୍ଟ ସମାଜସେବା ମିନିଷ୍ଟ୍ରୀ ପୁଷ୍ପି, ଗୋପ, ପରାକ୍ଷ ସମ୍ମାନ ସନ୍ଦର୍, ପୁଷ୍ପ ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ, ଭରତୀୟ

ପ୍ରଦାନ କରି ଅନୁଷ୍ଠାନର ସଭାପତି ସମ୍ମାନିତ କରିଥିଲେ ।
ଅନୁଷ୍ଠାନର ସଭାପତି ଉମାକାନ୍ତ ମହାପାତ୍ର ମଞ୍ଚ ପରିଚାଳନା
ସହିତ ସ୍ୱର୍ଗତ ମନୋରମା ମହାପାତ୍ର ଏବଂ ସାବିତ୍ରୀ

ମହାପାତ୍ର, ବଳିଆପଣ୍ଡା, ପୁରୀଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ବିନାୟକ
 ଜଂରଜୀ ମିତିୟନ ସ୍କୁଲର କୃତି ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ ଯଥାକ୍ରମେ
 ଶିକ୍ଷା ଜ୍ୟୋତି ଭାବେ ପ୍ରିୟଙ୍କା ସ୍ୱାଇଁ (ସସ୍ତ୍ରୋଶୀ)

ଭାଷାଜ୍ୟୋତି ଭାବେ ରାଜନନ୍ଦ୍ରୀ ଭୋଇ (ଷଷ୍ଠ ଶ୍ରେଣୀ) କଳାଜ୍ୟୋତି ଭାବେ ସ୍ୱପ୍ନା ପ୍ରିୟଦର୍ଶିନୀ ଦାଶ (ନାମ୍ମନ ଶ୍ରେଣୀ) ଓ ସର୍ବେଶ୍ୱର ଛାନ୍ଦା (ଦୁହେଞ୍ଚାଶିଳ ଭୋଇ) ଏବଂ ବିନାୟକ ସ୍ତ୍ରୀକ, ନୀଳପ୍ରସନ୍ନ ଭାଷାଜ୍ୟୋତି ପ୍ରାମାଣ୍ୟା ପଣ୍ଡା (ବୃହାଦ ଶ୍ରେଣୀ), ଶିଳା ଜ୍ୟୋତି ଭାବେ ସୌମ୍ୟେଶ୍ୱରୀ ସାହୁ (ବୃହାଦ ଶ୍ରେଣୀ), କଳାଜ୍ୟୋତି ଭାବେ ରୋନକ ଗୋଛାୟତ (ପଞ୍ଚମ ଶ୍ରେଣୀ) ଓ ସର୍ବେଶ୍ୱର ଛାନ୍ଦ ରୁପେ ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରକାଶ ପରିତ (ଚତୁର୍ଥ ଶ୍ରେଣୀ)ଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଚୋଥିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନକରିଥିଲେ । ପରିଶେଷରେ ବିନାୟକର ଅଧିକା ସ୍ତ୍ରୀକା ସିନ୍ଧୁ ବାଣିକ ବିବରଣୀ ପାଠ କରିଥିଲେ ଓ ଗୌରାଜ୍ଞ ବରଣ ଦାସ, ସମ୍ପାଦକ ଧନୀନାଦ ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ । ପରେ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସାଂସ୍କୃତିକ ବିଚିତ୍ରା ପରିବେଷଣ କରାଯାଇଥିଲା । ବିନାୟକ ସ୍ତ୍ରୀକ, ନୀଳପ୍ରସନ୍ନ, ପୂରୀର ଅଧିକା ସ୍ତ୍ରୀକ ଶାଢ଼େଜୀ ଏବଂ ଶିଶୁ ବିନାୟକର ଦାସ, ଶିଶୁସିନ୍ଧୁ ପ୍ରାମାଣ୍ୟା ପଣ୍ଡା, ଶୁଶ୍ରୂଣା ସାହୁ, ସାଇଶ୍ରୀ ସାହୁ, ସୋନି ଭୋଇ ଓ ବିନାୟକ ଛାତ୍ରଗଣା ମିତିତ୍ତମ ସ୍ତ୍ରୀକର ମୋହିନୀ ସାହୁ, ଜ୍ୟୋତିର୍ମୟୀ ବରାଳ, ବବିତ୍ରା ପ୍ରଧାନ, ଜତିଶ୍ରୀ ପ୍ରଭୃତି, ରିତାଞ୍ଜଳୀ ପ୍ରଧାନ, ସମ୍ବୁଦ୍ଧିତ୍ରୀ ସ୍ୱାଇଁ, ସିଲି ପ୍ରଧାନ, ଦେବଯାନୀ ସ୍ୱାଇଁ ଓ ପହଲୁକା କର୍ମବୋରୀ ରାମା ଦାସ, ଶୈଳ ପାଣ୍ଡା ସହଯୋଗ କରି ସମକ କରିଥିଲେ ।

ଅପ୍ରଭାତ, ୨୨/ଏନ୍‌ଏନ୍‌ଏସ୍: ବିଶ୍ୱହିନ୍ଦୁପରିଷଦ ଏ ସମସ୍ତ ହିନ୍ଦୁ ସମାଜ ଆନୁକୁଲ୍ୟରେ ଯୋଗଦେଇ ମନ୍ଦିର ପରିସରରେ ବିବାହ ହିନ୍ଦୁ ସମାଜରେ ଅସ୍ୱୀକୃତ ହୋଇଯାଇଛି । ମା ମଙ୍ଗଳା ମନ୍ଦିରରେ ବ୍ରାହ୍ମଣ କାଳି ମଠିଆ ବାଡେଇ ଶୁଭ ଆନୁକୁଲ୍ୟ କରି ଖେଳାଇ ହିନ୍ଦୁ ସମାଜ ପ୍ରେମୀଙ୍କ ଏକ ବିରାଟ ଶୋହାୟୀତ୍ୱରେ ଯାଇ ଗୋପାଳନ ମନ୍ଦିରରେ (୧୦୮) ହନୁମାନ ଗଣିଷଙ୍କ ପୂଜା କରାଯାଇଥିଲା । ହିନ୍ଦୁ ଜଗତର ବିଦ୍ୱେଷ ଦୂରନ ଶକ୍ତି ଏବଂ ଚେତନା ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ହିନ୍ଦୁ ସମାଜ ସାରା ସନାତନ ସଂସ୍କୃତି ଏ ସାମାଜିକ ଏକତାର ପ୍ରତିକ ଭାବେ ଏହି ହିନ୍ଦୁ ସନ୍ଧିଗତୀ ଆୟୋଜନ କରାଯାଇଥିଲା । ଆୟୋଜିତ ସମାବେଶରେ ବିଶ୍ୱ ହିନ୍ଦୁ ପରିଷଦର ପୂର୍ବ ସହ ସମ୍ପାଦକ ରାମାକ୍ଷରୀ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ, ପୁରାଜିଲ୍ଲା ସଭାପତି ରୁନୁଜୀ ମହାପାତ୍ର, ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ସ୍ୱୟଂ ସେବକ ସଂଘ ବିବାହ ଅଧିକାରୀ ବାଳକା ବରସା ସାହୁ, ପୁରାଜିଲ୍ଲା କୋ ରକ୍ଷା ପୁରୁଷ ପ୍ରମୋଦ ରଞ୍ଜନ ଦାଶିତ, କାକଟପୁର ପ୍ରଖଣ୍ଡ ସଭାପତି ବାଳକା ବିଶ୍ୱାଳ, ସମାଜକ ପଦ୍ମଲେଖନ ସ୍ୱାଇଁ, ଅଭିମନ୍ୟୁ ରାଉତ, ସମାଜସେବା ପ୍ରତାପ ଚନ୍ଦ୍ର ପରିଡ଼ା, କାକଟପୁର ସରସ୍ୱତୀ ଶିଶୁ ବିଦ୍ୟା ମନ୍ଦିରର ସହ ପ୍ରଧାନ ଆଚାର୍ଯ୍ୟା ଜୟଜା ବାଳା ନନ୍ଦ, ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ରାୟ, ଅନୁପା କେହେରୀ, ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର ମହାପାତ୍ର, ସୁକଳ୍ପ ଷଡ଼ଙ୍ଗୀ, ପ୍ରତାପ ପ୍ରଧାନ, ଶିଶିର ସାହୁ, ପ୍ରତାପ ମିଶ୍ର, ଅକ୍ଷୟ ସାହୁ, ପ୍ରମିଳା ମହାରଣା, ବ୍ରହ୍ମଣୀ ନନ୍ଦେଇ, ଲକ୍ଷ୍ମୀପୁତ୍ର, ସନ୍ଧ୍ୟା, ବିଦ୍ୟାରୁପା, ସରୋଜିନୀ, ବନଜା ନାୟକ ପ୍ରମୁଖ ଗୁରୁଜା ଗୁରୁଜା ମାନେ ଯୋଗଦେଇଥିଲେ ।

ମା' ଭାନୁମତୀ ଦେବୀଙ୍କ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଦିବସ

କାହିଁଲେ, ୨୧୨/ଏନ୍ଏନ୍ଏସ୍:

ଖଣ୍ଡପତ୍ରା ବୁଦ୍ଧ ବଡ଼ ବାଣପୁର
ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତ ଅନ୍ତର୍ଗତ
ଘଣାଶାଳିଆ ଗ୍ରାମର ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଦେବୀ ‘ମା ଭାଦ୍ରମତି’ଙ୍କ
ବୃତ୍ତୀୟ ବର୍ଷିକ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଦିବସ
ଉତ୍ସବ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି । ଏହି
ଅବସରରେ ଗଡ଼କାଳି
ଘଣାଶାଳିଆ ତଥା ଏହାର
ଆଖ ପାଖ ଗ୍ରାମର ଶ୍ରବଣା
କଲ୍ୟାଣ ଜଳ ସହିତ ଗ୍ରାମ ପ
କରମ୍ଭରୁ ହେବା ପ୍ରସିଦ୍ଧ ପ୍ରତିଷ୍ଠ
ନୀତି କାନ୍ତି ପୂଜାର୍ଚ୍ଚନା ସରିବ
ଦିବସ ଉଦ୍‌ଯାପିତ ହୋଇଥିବ

ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ମହାପ୍ରୟାଣ ଦିବସ

ବ୍ୟକ୍ତିଗତଗୋଳ, ୨୨/୧୨-୧୨-୧୩: କଟକ ସଦର ବ୍ଲକ ଅନ୍ତର୍ଗତ ୪୨ ଗୋଳା ଛିଡ଼ି ଶ୍ରୀରାମ, ବସନ୍ତମନପୁର ଛିଡ଼ି ଶ୍ରୀ ସରସ୍ୱତୀ ଶିଶୁ ବିଦ୍ୟାପୀଠରେ ‘ଗାନ୍ଧିଜୀ ମହାପ୍ରଭାସ ବିବିଧ’ ପାଳିତ ହେଲାଯିବ । ଉକ୍ତ ବିବସରେ ବିଦ୍ୟାଳୟର ସମ୍ପାଦକ ଶ୍ରୀମତୀ ରବିସ ଦେବୀଙ୍କ, ସହ ସହକାରୀ ପୁରୀର ଦେବୀକା, ପ୍ରଧାନ ଶାରୀରିକ ବିଶ୍ୱରଢ଼ନ ତ୍ରିପାଠୀ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ପଟୋରେ ପୁଷ୍ପମାଲ୍ୟ ଅର୍ପଣ କରି ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ଗର୍ବେସମ୍ମୁଖ ୨ ତାଳା ବନବୀର ବିଷୟରେ କଥାହୁଏ । ଏହି ସହିଦ ଦିବସରେ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ଆଦର୍ଶରେ ଅନୁପ୍ରାଣିତ ହେବାକୁ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନେ ଶପଥ ନେଇଥିଲେ । ସମସ୍ତ ଗୁରୁଜୀ ଗୁରୁମଣିଙ୍କ ସହରୋଚ୍ଚରେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସମ୍ପାଦିତ ହେଲାଯିବ ।

ଆମ ଅଧିକାର ସଂଗଠନ ପକ୍ଷରୁ ମେଗା ରକ୍ତଦାନ ଶିବିର

କଣ୍ଠାପତ୍ର, ୨୧୨/ଏନ୍.ଏନ୍.ଏସ୍.: କଣ୍ଠାପତ୍ର ରୁକ ଅନ୍ତର୍ଗତ ବ୍ରାହ୍ମଣ ବାଟୀମୁମ୍ମାପଞ୍ଚାୟତ ଅଧିନ ବଡ଼ବିଲମ୍ବ ରବିନରାୟଣ ନଗରସ୍ଥିତ ଆମ ଅଧିକାର ସଂଗଠନ ପରିଚାଳିତ ଏକ ମେଘା ରକ୍ତଦାନ ସିବିର ଆୟୋଜନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏଥିରେ କଟକ ରେଡ୍ କ୍ରସ୍ ରାଫ୍ଟର ଡାକ୍ତରୀ ଟିମ୍ ଦ୍ଵାରା ସିବିରରେ ଉପସ୍ଥିତ ଏକ ଥର ଶସ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିକଠାରୁ ୬୭ ସ୍ଫୁର୍ତ୍ତ ରକ୍ତ ସଂଗ୍ରହ ହୋଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ରକ୍ତଦାନ ସିବିର ଉପଲକ୍ଷେ ଆମ ଅଧିକାର ସଂଗଠନ ତରଫରୁ ବ୍ରାହ୍ମଣବାଣୀ ସରସସ୍ଥ ତଥା ସରପଞ୍ଚ ସଂଗ୍ରହ ସଭାପତି ସଂଜୟ କୁମାର ରାଉତରାୟ ସମିତି ସଭ୍ୟ ରୁକ୍ମିଣୀ ସେହରା ଅଗ୍ରଣୀୟା ସାମାଜିକ ଅନୁସନ୍ଧାନ ସମାଜସେବୀ ସଂଜୟ କୁମାର ପାଠୁ ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରାଥମିକମାତ୍ରା ସଙ୍ଗଠନସମ୍ମତ ବାଟିକାରୀ ଓ ଯାତ୍ରା କରତର କଳାକାର ଯାତ୍ରାପର୍ବର ମାଲିକମାନଙ୍କ ସମେତ ବହୁ ଶିକ୍ଷକ ଶିଷିକା ଓ ଲବଧି ପ୍ରତିଷ୍ଠ କଣ୍ଠାସିଂହା ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ରକ୍ତଦାନଙ୍କ ମନୋରଞ୍ଜନାୟେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ସଂସ୍କୃତିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ମାନ ଆୟୋଜନ କରାଯାଇଥିଲା । ଆମ ଅଧିକାରର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ସଭ୍ୟ ସୁଦାମ କୁମାର ନାୟକଙ୍କ ସ୍ଫୁଟିରେ ଆୟୋଜିତ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ଚଳିତରେ କେଶବଶ୍ରାବ ପ୍ରମୋଦ ମାନରମାଣିକ ଓ ତାଙ୍କ ସହଯୋଗୀମାନେ ପରିଚାଳିତ କରିଥିଲେ ।

ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ କ୍ରୀଡ଼ା ଉତ୍ସବ

ବେଢ଼ୁଣିଆ, ୨୨/ଏନ୍‌ଏସ୍‌ଏସ୍: ବେଢ଼ୁଣିଆ ବ୍ଲକ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଗଡ଼ମାଣିଆର ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ବାର୍ଷିକ ଛାତ୍ରା ଉତ୍ସବ ଓ ସାଂସ୍କୃତିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ମହା ସମାଗରୋହରେ ପାଳିତ ହୋଇଯାଇଛି । ଗଡ଼ମାଣିଆର ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଭାରପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ ରମେଶ ଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତାରେ ଗୁମ୍ଫା ଅର୍ଥିଅ ଉତ୍କଳ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ପ୍ରଫେସର ବିଜୟ କୁମାର ପୁରୋହିତ, ଗୁମ୍ଫା ବର୍ତ୍ତା ବଳରାମ ରାଣବିହାରୀ, ସମ୍ମାନିତ ଚିତ୍ତ ଦୀନରାୟ ରାଉତରାୟ, ଦଶରଥ ମହାପାତ୍ର, ସରପଞ୍ଚ କରୁଣାକର ଦଳସିଂହାର, ସମିତି ପ୍ରଭା ସରଶିବ ପୁରୋହିତ, ଏସ.ଏମ.ସି ଡେରୋରମାନ ନିବାସ ଚନ୍ଦ୍ର ପାଲକରାୟ, ଶିକ୍ଷକ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚନ୍ଦ୍ର ଭୋଳ, ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ ରୋଜିନିଆ ଯତା, ସଂପ୍ରଦା ସାହୁ, ଭଗବନ ପ୍ରଧାନ, ସିତେଶ୍ୱର ବେହେରା, ଉତ୍କଳ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ପ୍ରଫେସର ଥିଲେ । ଅର୍ଥିଅ ମାନେ ଲୋକ ବଚ୍ଚସ୍ୟ ଉପେ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ମାନଙ୍କ ଛାତ୍ର ଉତ୍ସବ ଗଠନ କରିବା ପାଇଁ ଉପପେଶ କରାଯାଇଥିଲା । କୃତୀ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ମାନଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର ବର୍ଷକ କରାଯିବା ପରେ ସାଂସ୍କୃତିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ କରାଯାଇଥିଲା ।

ମୁଦ-ଛାଡ଼ ବିଜେଡି ପକ୍ଷରୁ ଜାତିର ଜନକଙ୍କ ଡିରେ/ଧାନ ଦିବସ

ଆଠଗଡ଼, ୨୧୨/ଏନ୍‌ଏନ୍‌ଏସ୍‌:

ଧୂବ-ଛାଉଁ ବିକେତ ପଛରୁ
ମହାପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଚିରୋଧାନ
ସହିଦ ପରିଚିତ ହୋଇଯାଇ
ଅନ୍ଧାରରେ ଘୁଲିଯିବୁ ଆମେ
ଅଞ୍ଚଳରେ କୋପୁର ଓ ଗଣିକା
ମାନ ପରିବେଷଣ କରାଯାଇ
ଦକାଏ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ସୂର୍ଯ୍ୟ
ଗାନ୍ଧିଙ୍କ ପ୍ରତିପୂର୍ଣ୍ଣରେ ମାଲ୍ୟା
ବୁଦ୍ଧି ବିଧି ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇବ
ବୃତ୍ତିକ୍ଷ୍ମ ସ୍ଥାନରେ ଥିବା ଗଣିକା
ପୁଣ୍ୟମାଲ୍ୟ ଅର୍ପଣ କରିବା
ଉପସ୍ଥଳ ଚିକିତ୍ସାଳୟ ଓ ବିନିମ୍ବ
କେନ୍ଦ୍ରରେ ଅଭିଜ୍ଞତାକୁ ଲୁଚାଇ
କରାଯାଇଥିଲା । ସଂକ୍ଷ୍ୟାରେ ଆ
ଉପସ୍ଥଳ ସ୍ତ୍ରୀ ଅଙ୍ଗଳା କଲ
ନିକଟରୁ ଅପରାଧ କରୁ
ଶୋଭାପାତ୍ର ବାହାରି ସହର ମୁଖ
ସ୍ତମ୍ଭରୁ କାନ୍ଦୁ ଗରାସ୍ଥଳକରେ
ଏଠାରେ ଆଠଗଡ଼ ଏନ୍-ଏସ୍
ସହାପତି ମହଙ୍କର ଖାଲିକା ଏ
ଏକ ପ୍ରସ୍ତାପ ପ୍ରତିପାଳନ ।
ଅନୁକୃତ ହୋଇପାରି । ଉକ୍ତ

ଆଠଗଡ଼ ବିଧାୟକ ରଣେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରମୁଦ ସ୍ୱାଇଁ
 ପୁଣ୍ୟ ଅବିଧିଭାବେ ଓ ପୁଣ୍ୟବଦ୍ଧ ଭାବେ
 ବିଶିଷ୍ଟ ସାହିତ୍ୟିକ ପ୍ରାଧ୍ୟାପକ ଡଃ ନାରାୟଣ
 ପ୍ରସାଦ ପାଠକ ଦେଇ ତିନୋଟି ଗୁଳି ଦ୍ୱାରା ଖାଣ୍ଡା
 ହତ୍ୟା କରିପାରିଥିଲା ବୋଲି ଗଞ୍ଜା ଗାନ୍ଧିଙ୍କ
 ରାଜନୈତିକ ସାମାଜିକ, ଅର୍ଥନୈତିକ ଦର୍ଶନ
 ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱ ଓ ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ସ୍ତର ରେ
 ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରତିପାଦନ କରିଛି ବୋଲି
 କହିଛନ୍ତି । ଏହି ପରାମ୍ପରାଗତ ଦେଶଭକ୍ତି
 ସମ୍ପ୍ରଦି ନାନା ନିର୍ବାଚନ ସାମ୍ପ୍ରଦାୟିକ ଉଦ୍‌ଘୋଷଣା

ଦ୍ଵାରା ଜାତିଆଣ ଆକ୍ଷେପ, ବିବେକେଶ ବଢ଼ିଗଲିଛି ଓ ମୌଳିକତାବାଦୀ ଶକ୍ତିର ଅଭାବପୂର୍ଣ୍ଣ ଛୋଡ଼ାଥିବା ବେଳେ ଗାନ୍ଧୀବାଦର ପ୍ରାଥମିକତାକୁ ଯୁବକ ମାନେ । ଆପଣେଇଗୋଟିଏ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ । କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ଛାଡ଼ିଦେବା ରିକ୍ତ ପତ୍ରଟି, ଗିରିଜା ପ୍ରସାଦ ପରିଜା, ଦିନେଶ ପ୍ରଧାନ, କଟକେଇ ଦାସ, ଶଶିକାନ୍ତ ସାହୁ, ଯୁବ ବିଜେଡି ସଭାପତି ବିନୋଦ ମାଝି, ଗୋପୀନାଥ ମିଶ୍ର, ମନଜିତ ଦରକଳ, ହିମାଂଶୁ ଶେଖର ସୂଜି ପ୍ରମୁଖ ପରିଜାଗଣା କରିଥିଲେ ।

କନକଦୁର୍ଗା ମନ୍ଦିରରେ ବିଶାଳ ହିନ୍ଦୁ ସମ୍ମିଳନୀ

ତାରିଖ, ୨୧୨/ଏନ୍‌ଏନ୍‌ଏସ୍‌:

ନିକଟସ୍ଥ ଭୁଲସାପୁର ଫାଟାଉ
ଗ୍ରାମର ମା ଜନକଦୁର୍ଗା ମନ୍ଦିର
ନିମାପଡା ଖଣ୍ଡ ଭୁଲସାପୁର
ମଣ୍ଡଳର ଏକ ବିଶାଳ ହିନ୍ଦୁ
୧୦୮ ହନୁମାନ ଚାଳିଶ

ଗରିବଜ ହୋଇଯାଇଛି । ଯେ
ଲୁଣିଯାଉଛି ଶଙ୍କର କରଙ୍କ
ପାଖରେ ସଞ୍ଜିତନୀରେ
ବାହାରଣା ଗୋଖାଳା କମିତି
ମିଳନୀ ଓ ମହାପାତ୍ର, ସୁଶାନ୍ତ
ଅନୁଷ୍ଠିତ ଦାଶ, ଅନିରୁଦ୍ଧ

ସମ୍ପର୍କିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଉକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରମୁଖ ଗୌରୀ ପ୍ରସାଦ ତ୍ରିପାଠୀ, ରଜନୀକାନ୍ତ ତ୍ରିପାଠୀ, ଶଶିଭୂଷଣ ସାହୁ, ପ୍ରସନ୍ନ କର, ତୋପାନ ପାତ୍ର, ସୁଶାନ୍ତ କୁମାର ସାହୁ, ବିଜୟ ବେହେରା ପ୍ରମୁଖ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସହଯୋଗ କରିଥିଲେ ।

ସାକ୍ଷୀଗୋପାଳ କଲେଜ ଅଧିକ୍ଷାଙ୍କୁ ଅବସରକାଳୀନ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା

ସାକ୍ଷୀଗୋପାଳ, ୨/୨/ଏନ୍ଏନ୍ଏସ

ମହାବିଦ୍ୟାଳୟର ସଭାସଭାରେ
ମାଧବଙ୍କ ଅପରବକାଶର ବିବରଣ
ହୋଇପାରିଛି । କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ପ୍ରାୟ
ଓ ଉତ୍କଳମଣିଙ୍କ ପ୍ରତିବେଷ୍ଟ ହୋଇ
କରାଯିବା ସହିତ ସଂସ୍କୃତି ବିଭାଗର
ମହାପାତ୍ର ବେଦ ପାଠ କରିବା
କାର୍ଯ୍ୟସିଦ୍ଧିହୀନ ଅଟେ । ଗ୍ରାଧ୍ୟପକ
କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ସଭାପତିଙ୍କ କିଛି ନି
ମାଧବଙ୍କ ଶିକ୍ଷାଦାନ ଶୈଳୀ ଓ
କରିଥିଲେ । ଏହି ଉପବେଶରେ ବିବରଣ
ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନ ଗଲ ପାଇଁ କେବଳ
ଏକ ପରିବାର ଓ ଶାସ୍ତ୍ରସାହାଯ୍ୟ
ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଉପହାର ଗୋଟି
ଅପରବେଶରେ ଅନୁଷ୍ଠାନର ଅଧ୍ୟାପ
ରାଜକା ଶ୍ରୀମତୀ, ସମ୍ପ୍ରଦାୟ

ସ୍ବଚ୍ଛାତ୍ରୀ ପଟ୍ଟନୟନ, ଅସଦର ପ୍ରସ୍ତି କରଣୀ ଗାନ୍ଧିଶିଖର
ପତି, ମୁଖ୍ୟ କରଣୀ ସାଂଖ୍ୟ ମହାପତ୍ର, ମହେଶ୍ବର ମିଶ୍ର ପ୍ରମୁଖ
ଶ୍ରୀମତୀ ପଟ୍ଟନୟନଙ୍କ ସହ ଏହି ପତ୍ରର ପ୍ରସ୍ତୁତି ଗୃହୀତ।
କିଛି ଭାବବିକଳ ସମୟରେ ପଡ଼ିଥିଲେ। ଏବେ ବ୍ୟାପୀତ ଅବସ୍ଥାରେ
ପ୍ରାକ୍ତନ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ସତ୍ୟଶିବସୁନ୍ଦର ମିଶ୍ର ଶ୍ରୀମତୀ ପଟ୍ଟନୟନଙ୍କ
ଆହୁରି ରୋଗର ଦଶ, ପ୍ରାୟତଃ ବ୍ରତକିଶୋର ନୟନ, ଡ.
ନାନାୟନ ଗରଜ, ନିରଞ୍ଜନ ସାହୁ, ଡ. ଶୁଭ୍ରା ପଟ୍ଟନୟନଙ୍କ
ପ୍ରମୁଖ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରୀମତୀ ପଟ୍ଟନୟନଙ୍କର ବାଚ୍ସନିକ ଓ ମୁଖ୍ୟ
କରିଥିଲେ। ଏହି ଅସଦରେ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ତରଫରୁ ଚାଳ୍ପି
ମାନପତ୍ର, ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟିକ ଓ ପୁସ୍ତକର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଉପସାରେ ଲେଖି
ସମ୍ପର୍କିତ କରାଯାଇଥିଲା। ସୁଦ୍ଧ ରୁଜୁ ପ୍ରମୁଖ ପୂର୍ବ କଳା ଛାତ୍ର
ଓ ସ୍ବମିତ୍ରୀ ପ୍ରଭୃତି ପ୍ରତିପାଦନା ପ୍ରଣାଳୀ ଉପସାରେ
ରେଜିଷ୍ଟରେ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ଲାଗୁକାରୀ ବିଭାଗର ମୁଖ୍ୟ
ପ୍ରାଧ୍ୟାପକ ମଣେଜ ଲୁଆର ପରିଚ୍ଛା ପରିଚାଳନା କରିଥିଲା
ବେଳେ ବେଳେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ବିଶାଳ ବିଭାଗର ମୁଖ୍ୟ
ପ୍ରାଧ୍ୟାପକ ଉପସାରେ ସାଧୁ ଅନ୍ୟତମ ଅର୍ଥଶ ବିଭାଗରେ।

